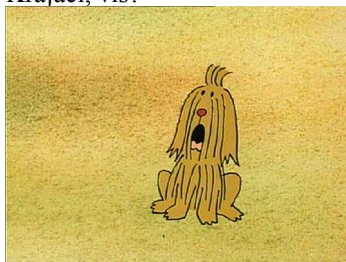

ŠKOLNÍ VÝLET

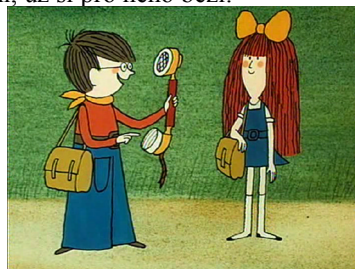
2.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

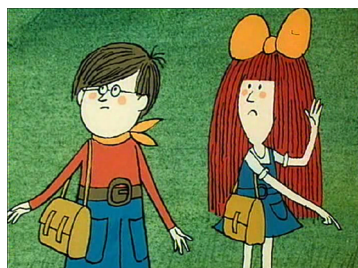
Jednou šli Mach a Šebestová do školy, ale místo aktovek si nesli chlebníky, a Jonatán byl z toho celý pryč: „Co se to děje? Proč chlebníky?“ Až mu Šebestová řekla: „Víš, Jonatáne, dneska s sebou žádné učení nemáme, protože dneska se učit nebudem. Soudružka učitelka s náma jede na výlet k rybníku Krajáci, víš?“

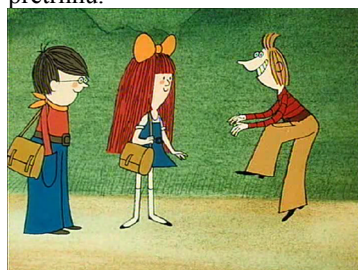
A Jonatán začal smutně kňučet, asi takhle: kňou, kňou. A Mach řekl: „Poslouchej, Šebestová, Jonatán by strašně rád jel s náma, je ti to jasný?“ A Šebestová řekla: „Prosím tě, psa by přece soudružka učitelka nevezala, a taky paní Kadrnožková ho s náma nepustí. Koukni, už si pro něho běží.“

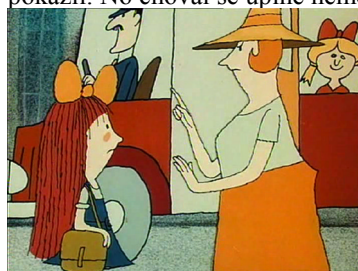
A opravdu paní Kadrnožková běžela a křičela: „Jonatáne, domů, ale honem!“ A Mach řekl: „Člověče, Šebestová, a na co vlastně máme to bezvadný sluchátko? Uděláme z Jonatána kluka a hotovo.“ A hned řekl: „Prosím vás, my bysme potřebovali, aby Jonatán vypadal jako kluk s chlebníkem.“

A když paní Kadrnožková přiběhla blíž, viděla Macha a Sebestovou a nějakýho kluka s chlebníkem a tak řekla: „On tady není Jonatán? Já myslela, že utekl za váma.“ A Šebestová řekla: „Před chvílkou tady ještě byl.“ A paní Kadrnožková šla domů a bručela si: „No počkej, Jonatáne, já tě dneska asi přetřhnu.“

A Jonatán se mohl zbláznit radostí. Vyváděl jako blázen. Ale Šebestová řekla: „Poslouchej, Machu. Já mám takovej pocit, že to dopadne všelijak. Podívej se, co dělá.“ A měla pravdu, protože když se Mach ptal soudružky učitelky, jestli by jejich kamarád Jonatán nemohl jet taky, Jonatán to všechno pokazil. No choval se úplně nemožně, začal dokonce štěkat: haf! haf! haf!

A soudružka učitelka si řekla: „Má nějaké divné způsoby. To bude asi pěkné kvítko. Já ho vezmu na výlet a on mi tam bude dělat samé psí kusy. No to tak. Stačí že jede Horáček, ten darebák.“

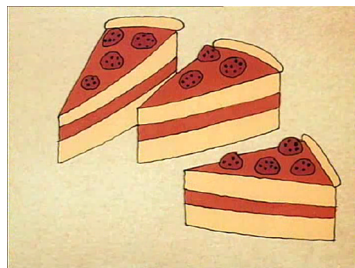
A tak řekla: „Je mi líto, ale v autobuse už není bohužel místo. Nasedat, děti, nasedat.“

A jelo se.

Jenomže Jonatán byl kamarád, a být kamarád to není žádná legrace. Opravdový kamarád své kamarády jen tak neopustí. A tak Jonatán dělal co mohl, no jazyk měl až na vestě.

A když autobus zastavil u rybníka Krajáče, všichni tři byli rádi, že jsou zase spolu.

A soudružka učitelka si říkala: „Zvláštní chlapec. Chování nemá zrovna na jedničku, ale přece jenom v něm bude cosi dobrého. No v každém bývá cosi dobrého, dokonce i v chlebníku.“

A soudružka učitelka tleskla do dlaní a řekla: „Tak děti, teď si sníme svačinky, které nám připravily maminky.“

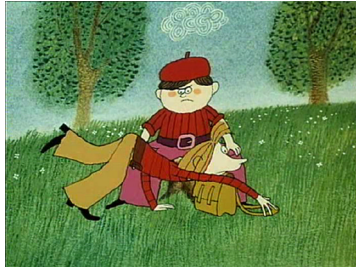
Jenomže Šebestová v chlebníku nic nenašla, přestože jí maminka upekla na výlet jahodový koláč, takovou dobrotu.

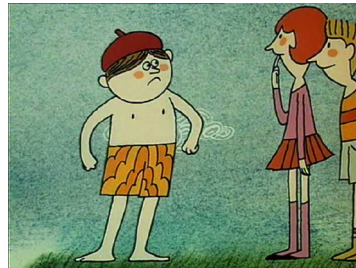
A Šebestová z toho byla celá nešťastná a řekla: „Prosím, někdo mi vzal můj jahodový koláč! A nenechal mi ani kousíček a to se přece nedělá!“

A soudružka učitelka řekla: „No to se opravdu nedělá. Zvedněte ruku, kdo to byl.“

Ale nikdo ruku nezvedl.

Jenomže pro Jonatána to byla maličkost, no úplná hračka, v tomhle byl Jonatán opravdu mistr. Než bys řekl švec, už nesl jeden chlebník soudružce učitelce. A soudružka učitelka řekla: „No ovšem, Horáček, to jsem si mohla myslet, styď se!“

A přede všemi chtěla Jonatánovi poděkovat, jenomže Jonatán neměl momentálně čas. Jonatán měl zájem o něco docela jiného. A soudružka učitelka nad tím kroutila hlavou: „Takový chytrý chlapec ten Jonatán a chová se tak nemožně.“ A byla z toho celá v rozpacích. Zato Horáček v rozpacích nebyl ani trošku. Místo aby se styděl za to, co provedl, dělal ze sebe mistra světa a říkal: „Tak, a teď sledujte, jak plavu. To budete zírat. Raz! dva! tři!“

A v tu ránu se začal topit a volat: „Pomóc! Pomóc!“ Bylo to hrozně a děti křičely: „Horáček se topí! Horáček se topí! Prosím, von se topí!“ A soudružka učitelka si řekla: „Zase ten Horáček! To mi tak ještě chybělo. Co mi řeknou rodiče?“ Ale to už Jonatán udělal hop a plaval pro Horáčka a soudružka učitelka nedýchla, jak to dopadne.

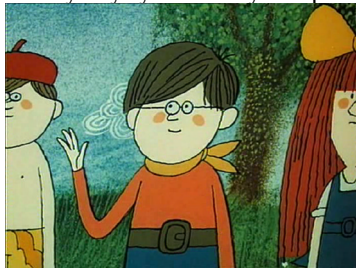

Ale když viděla, jak Jonatán táhne Horáčka z vody, spadl jí kamen ze srdce a postavila celou třídu jako při fotografování.

Požádala Jonatána, aby zas neutekl za nějakou kočkou a pak řekla: „Milí žáci, sluší se, abychom vyjádřili vděčnost Jonatánovi za hrdinský čin, protože zachránil život vašeho spolužáka Horáčka.“

A Jonatán nebyl na takovou slávu zvyklý. Nevěděl, co má dělat, no tak se začal trochu drbat za uchem.

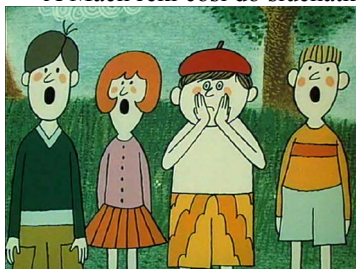
A soudružka učitelka řekla: „Ale to už opravdu přestává všechno, aby se takový chytrý a obětavý chlapec choval tímto způsobem.“

Jenomže Mach řekl: „Prosím, soudružko učitelko, to je tak. On to vlastně není vůbec žádný chlapec.“

A Šebestová řekla: „Prosím, on to je náš kamarád Jonatán. A protože je strašně prima, tak jsme ho chtěli vzít na výlet.“

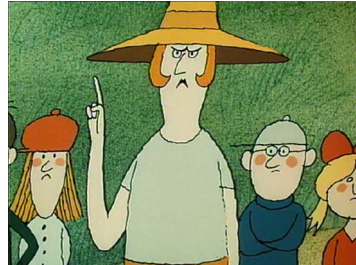
A Mach řekl cosi do sluchátka. A Jonatán byl najednou zase psem.

A všichni žáci koukali jako spadlí z višně.

A soudružka učitelka nabídla Jonatánovi to nejlepší co měla, dokonce s vlašským salátem a řekla: „Promiň, Jonatáne, že jsem ti křivdila.“

A zpátky jel Jonatán pěkně v pohodlí a celá třída ho doprovodila až domů.

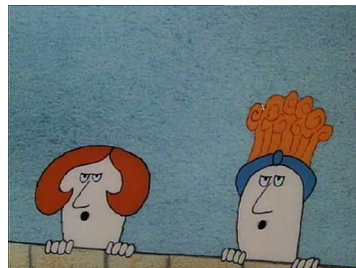
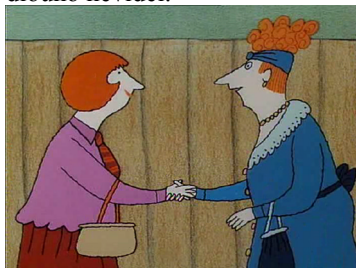
A paní Kadmožková začala Jonatána hubovat, že je celý mokry a že vychovaný pes má ležet doma na gauči a ne někde celý den lítat.

Ale soudružka učitelka řekla: „Milá paní, vy si pletete psa s polštářem. Polštář může ležet na gauči třeba čtrnáct dní a vůbec mu to nevadí, ale pes je pes a Jonatán je dokonce nejlepší pes na světě.“

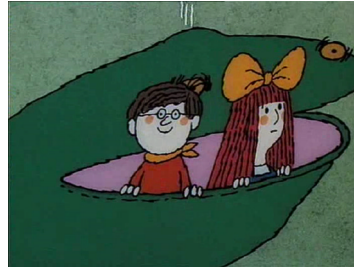
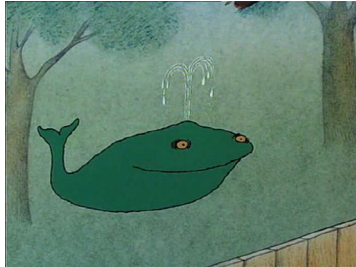
A paní Kadmožková se trochu zastyděla a řekla: Tak dobře. Tak víte co, ode dneška už Jonatána zamykat nebudu, a kdy si bude chtít hrát s Machem a Šebestovou, tak mu to vždycky dovolím.“

A Jonatán začal radostí štěkat: haf! haf! haf! A Mach a Šebestová štěkali radostí taky a také celá třída štěkala. A dokonce i paní Kadmožková a soudružka učitelka. A kdo šel kolem, tak si říkal: „No ne, tolik radosti jsem už dlouho neviděl.“

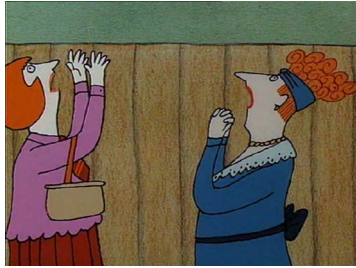
Jednou odpoledne potká soudružka učitelka paní Kadmožkovou a povídá: „No tak co, paní Kadmožková, jestlipak plníte svůj slib, co jste dala Machovi a Šebestové, že jim půjčíte Jonatána, když vás o to poprosí?“

A paní Kadmožková povídá: „Ale to víte že plním. Co bych to byla za člověka, kdybych něco slíbila a pak na to zapoměla? Zrovna teď jsou děti s Jonatánem tady na zahradě, můžete se podívat.“

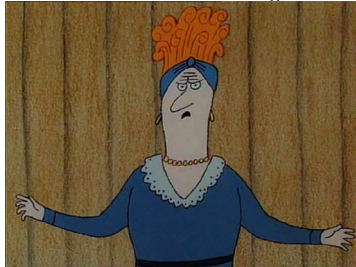
A tak se obě koukly, ale sotva to udělaly, zalapaly po dechu a volaly: „Propánajána! Kde se tády vzalo to hrozitánské zvíře, které sežralo Jonatána a právě polyká Macha a Šebestovou? To je příšerná tragédie! Co budeme dělat? Nejlepší bude, když zavoláme o pomoc.“

A hned taky dvojhlasně volaly: „Pomóc! Ryba sežrala psa a dvě děti! Pomóc!“

A jak tak volají, otevřou se dvířka a Mach povídá: „Soudružko učitelko, ta panika je prosím, úplně zbytečná! To nebyla vlastně žádná velryba ale Jonatán. My jsme z něho na chvíli tu velrybu udělali, neboť jsme se chtěli podívat, jak vypadá uvnitř.“

A Šebestová dodala: „A Mach prosím poznal ledviny a já zase slezinu.“

A paní Kadrožková se strašně rozčílila: „Tak já prosím plním slib, půjčuji vám chudáka psa a vy s ním provádíte takové věci! To si příště rozmyslím.“

Ale soudružka učitelka se usmívá: „No, no, no. Snad to nebude tak zlé. Děti tím nic špatného nemyslely. Jonatán je v pořádku, tak co? Hlavní je že ti dva mají zájem o učební látku. My jsme totiž velrybu dnes ráno probírali.“

2.2. Ответьте на вопросы:

1. Co jednou nesli Mach a Šebestová do školy místo aktovek? 2. Jak na to reagoval Jonatán? 3. Proč tenkrát neměli s sebou žádné učení? 4. Kam jeli na výlet? 5. Co Mach řekl Šebestové o Jonatánovi? 6. Proč Šebestová nechtěla vzít Jonatána s sebou? 7. Co právě dělala paní Kadrnožková? 8. Co nabídl Mach? 9. Co Mach řekl do sluchátka? 10. Co uviděla paní Kadrnožková, když přiběhla blíž? 11. Na co se zeptala paní Kadrnožková Macha a Šebestové? 12. Co jí odpověděla Šebestová? 13. Co si bručela paní Kadrnožková, když šla domů? 14. Jaký pocit měla Šebestová? 15. Měla pravdu? 16. Co udělal Jonatán, když se Mach zeptal soudružky učitelky, jestli by jejich kamarád Jonatán nemohl jet také? 17. Co si pomyslela soudružka učitelka o Jonatánovi? 18. Co odpověděla Machovi na jeho prosbu? 19. Co to je být kamarád? 20. Proč měl Jonatán už jazyk na vestě? 21. Co se stalo, když autobus zastavil u rybníka Krajáče? 22. Co si tenkrát pomyslela soudružka učitelka o Jonatánovi? 23. Jak to bylo s těmi chlebníky? 24. Co řekla dětem o svačinkách? 25. Co našla ve svém chlebníku Šebestová? 26. Jaká z toho byla Šebestová? 27. Na co si stěžovala? 28. Jak to komentovala soudružka učitelka? 29. Zvedl někdo ruku? 30. Co to bylo pro Jonatána? 31. Co udělal Jonatán než bys řekl švec? 32. Co řekla soudružka učitelka Horáčkovi? 33. Poděkovala přede všemi soudružka učitelka Jonatánovi? 34. O co měl zájem Jonatán? 35. Proč nad tím soudružka učitelka kroutila hlavou? 36. Byl z toho Horáček také v rozpacích? 37. Co udělal Horáček místo toho, aby se styděl za to, co provedl? 38. Co chtěl všem ukázat a co začal v tu ránu dělat? 39. Co křičely děti? 40. Co si pomyslela soudružka učitelka? 41. Co udělal Jonatán? 42. Co se stalo se soudružkou učitelkou když uviděla jak Jonatán táhne Horáčka z vody? 43. Jak postavila soudružka učitelka celou třídu? 44. O co pak požádala Jonatána? 45. Proč se slušelo, aby všichni žáci vyjádřili Jonatánovi vděčnost? 46. Byl Jonatán na takovou slávu zvyklý? 47. Proč se začal trochu drbat za uchem? 48. Jak to komentovala soudružka učitelka? 49. Co vysvětlil soudružce učitelce Mach? 50. Proč Mach a Šebestová chtěli vzít Jonatána na výlet? 51. Jak všichni žáci koukali, když se Jonatán stal zase psem? 52. Co nabídl soudružka učitelka Jonatánovi? 53. Omluvila se soudružka učitelka Jonatánovi? 54. Jak jel Jonatán zpátky? 55. Proč paní Kadrnožková začala Jonatánovi hubovat? 56. Co má dělat vychovaný pes? 57. Souhlasila s tím soudružka učitelka? 58. Čím se pes liší od polštáře? 59. Co slíbila paní Kadrnožková dětem? 60. Co začal Jonatán dělat radostí? 61. Kdo ještě začal štekát? 62. Co si pomyslel každý, kdo šel kolem? 63. Na co se zeptala soudružka učitelka paní Kadrnožkové, když ji jednou odpoledne potkala? 64. Co jí paní Kadrnožková odpověděla? 65. Kde byly děti s Jonatánem? 66. Proč soudružka učitelka a paní Kadrnožková zalapaly po dechu? 67. Co rozhodli že udělají? 68. Proč byla ta panika úplně zbytečná? 69. Co poznal Mach a co poznala Šebestová? 70. Proč se paní Kadrnožková strašně rozčílila? 71. Jak ji uklidňovala soudružka učitelka? 72. Co je prý hlavní? 73. Co právě ve škole probírali?

2.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. Víš, Jonatáne, dneska s sebou žádné učení nemáme, protože dneska se učit nebudem. 2. Soudružka učitelka s náma jede na výlet k rybníku Krajáci, víš? 3. Poslouchej, Šebestová, Jonatán by strašně rád jel s náma, je ti to jasný? 4. Prosím tě, psa by přece soudružka učitelka nevezala, a taky paní Kadrnožková ho s náma nepustí. 5. Člověče, Šebestová, a na co vlastně máme to bezvadný sluchátko? 6. Prosím vás, my bysme potřebovali, aby Jonatán vypadal jako kluk s chlebníkem. 7. A když paní Kadrnožková přiběhla blíž, viděla Macha a Šebestovou a nějakýho kluka s chlebníkem a tak řekla: „On tady není Jonatán? Já myslela, že utekl za váma.“ 8. Poslouchej, Machu, já mám takovej pocit, že to dopadne všelijak. 9. Bylo to hrozná a děti křičely: „Horáček se topí! Horáček se topí! Prosím, von se topí!“ 10. Prosím, on to je náš kamarád Jonatán. A protože je strašně prima, tak jsme ho chtěli vzít na výlet.

2.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

být z něčeho celý pryč; vyvádět jako blázen; mít takový pocit; mít pravdu; mít divné způsoby; dělat psí kusy; být z něčeho celý nešťastný; být v něčem opravdu mistr; nemít momentálně čas; mít o něco zájem; být celý v rozpacích; být strašně prima; koukat jako spadlý z višně; nebýt na něco zvyklý; zalapat po dechu;

než bys řekl švec; to mi tak ještě chybělo; spadl mu kamen ze srdce; sluší se; to už přestává všechno; co bych to byl za člověka.

2.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды Мах и Шебестова шли в школу, но вместо портфелей несли сумки для продуктов. 2. Йонатан этому страшно удивлялся. 3. Что происходит? Почему сумки? 4. Знаешь, Йонатан, сегодня мы учиться не будем. 5. Мы едем сегодня на экскурсию. 6. Йонатан начал грустно скулить. 7. Слушай, Шебестова, Йонатан очень хочет ехать с нами. 8. Учительница ни за что не возьмет собаку, да и госпожа Кадрножкова Йонатана с нами не пустит. 9. Смотри, она уже бежит за ним. 10. И действительно, госпожа Кадрножкова бежала и кричала: «Йонатан, домой, а ну живо!» 11. Слушай, Шебестова, а на что у нас трубка? 12. Сделаем из Йонатана мальчика, и готово. 13. Нам нужно, чтобы Йонатан выглядел, как мальчик с сумкой для продуктов. 14. А когда госпожа Кадрножкова подбежала поближе, она увидела Маха, Шебестову и какого-то мальчика с сумкой для продуктов. 15. А Йонатана здесь нет? 16. Я думала, он побежал за вами. 17. Минуту назад он здесь еще был. 18. Госпожа Кадрножкова шла домой и ворчала: «Ну погоди, Йонатан, я тебе сегодня задам!» 19. А Йонатан чуть с ума не сошел от радости. 20. Он вел себя как ненормальный. 21. Слушай, Мах, мне кажется, что ничего хорошего из этого не выйдет. 22. Посмотри, что он вытворяет. 23. И она была права. 24. Когда Мах спросил учительницу, можно ли их другу

Йонатану ехать тоже, Йонатан все испортил. 25. Он вел себя совершенно невозможно. 26. Он даже начал лаять. 27. Учительница подумала: «Он какой-то странный». 28. Я его возьму на экскурсию, а он будет безобразничать. 29. Хватит того, что едет Горачек, этот бездельник. 30. Мне очень жаль, но в автобусе уже нет мест. 31. Садимся, дети, садимся! 32. И все поехали. 33. Однако Йонатан был настоящий друг, а быть настоящим другом не шутка. 34. Настоящий друг своих друзей просто так не бросает. 35. Йонатан делал, что только мог. 36. А когда автобус остановился у пруда, все трое радовались, что они снова вместе. 37. Учительница подумала: «Интересный мальчик». 38. Поведение у него не на «отлично», но что-то хорошее в нем есть. 39. В каждом есть что-то хорошее. 40. Учительница хлопнула в ладоши и сказала: «А теперь, дети, скушаем завтраки, которые нам приготовили мамы». 41. Но Шебестова ничего в своей сумке не нашла, хотя мама ей испекла на экскурсию пирожок с клубникой, такую вкуснятину! 42. Шебестова из-за этого очень расстроилась. 43. Кто-то взял мой пирожок с клубникой и не оставил мне ни кусочка, а так не делают! 44. Учительница сказала: «Так действительно не делают». 45. Поднимите руку, кто это сделал. 46. Но никто руку не поднял. 47. Однако для Йонатана это была ерунда, просто игрушка. 48. В этом Йонатан был настоящим мастером. 49. Никто и глазом не моргнул, а он уже нес одну сумку учительнице. 50. Учительница сказала: «Конечно же, Горачек, можно было предполагать. Как тебе не стыдно!» 51. И хотела перед всеми Йонатана похвалить, но у Йонатана не было на это времени. 52. Его интересовало уже что-то совсем другое. 53. Учительница качала головой. 54. Этот Йонатан такой умный мальчик, а ведет себя совершенно невозможно. 55. И она не знала, что и думать. 56. Зато Горачек совершенно не ломал себе голову. 57. Вместо того, чтобы стыдиться за то, что он натворил, он изображал из себя чемпиона мира. 58. Ну-ка, смотрите, как я плаваю! Вот увидите! 59. И тут же начал тонуть и кричать «Помогите!». 60. Это было ужасно, и дети кричали: «Горачек тонет, он тонет!» 61. Учительница подумала: «Опять этот Горачек!» 62. Этого еще не доставало! 63. Что мне скажут родители? 64. Однако Йонатан уже плыл за Горачеком, и учительница затаила дыхание. 65. Но когда она увидела, как Йонатан тащит Горачека из воды, у нее камень с души свалился и она построила класс, как при фотографировании. 66. Она попросила Йонатана не убегать на этот раз за какой-нибудь кошкой. 67. Дорогие ученики, нам надо поблагодарить Йонатана за героический поступок. 68. Он спас жизнь вашего одноклассника Горачека. 69. Йонатан к такому не привык. 70. Он не знал, что и делать, так что начал немножко чесать у себя за ухом. 71. Но это действительно переходит все границы. 72. Такой умный и самоотверженный мальчик и так себя ведет! 73. А он вообще-то никакой не мальчик. 74. Это наш друг Йонатан. 75. Поскольку он такой замечательный, мы хотели его взять с собой на экскурсию. 76. Мах сказал что-то в трубку. 77. Йонатан вдруг снова стал собакой. 78. Учительница предло-

жила Йонатану все самое хорошее, что у нее было. 79. Назад Йонатан ехал со всеми удобствами. 80. Весь класс проводил его до самого дома. 81. Госпожа Кадрножкова начала Йонатана ругать за то, что он весь мокрый. 82. Воспитанная собака должна лежать дома на диване, а не носиться где-то целый день. 83. Вы пугаете собаку с подушкой. 84. Подушка может лежать на диване хоть две недели, и ей ничего не будет, а собака есть собака. 85. А Йонатан вообще лучшая собака в мире. 86. Госпожа Кадрножкова немного смутилась. 87. Знаете что, с сегодняшнего дня я больше не буду Йонатана запираю. 88. Когда бы он ни захотел поиграть с Махом и Шебестовой, я ему разрешу. 89. А Йонатан начал от радости лаять. 90. А Мах и Шебестова тоже начали от радости лаять. 91. И весь класс тоже лаял. 92. И даже госпожа Кадрножкова и учительница тоже лаяли. 93. Да уж, столько радости я еще не видел. 94. Однажды после обеда учительница встретила госпожу Кадрножкову. 95. Ну как, госпожа Кадрножкова, выполняете ли вы свое обещание Маху и Шебестовой давать им Йонатана? 96. Конечно, выполняю. 97. Что бы я была за человек, если бы давала обещания, а потом забывала об этом? 98. Как раз сейчас дети с Йонатаном в саду, можете посмотреть. 99. И вот они посмотрели, но как только это сделали, у них перехватило дух. 100. Боже мой! Откуда взялся этот большущий зверь, который проглотил Йонатана и как раз заглывает Маха и Шебестову? 101. Что за страшная трагедия! 102. Что нам делать? 103. Лучше всего позвать на помощь. 104. И они тут же в два голоса закричали: «Помогите! Рыба сожрала собаку и двоих детей!» 105. И пока они так кричали, калитка открылась. 106. Эта паника совершенно лишняя. 107. Это был никакой не кит, а Йонатан. 108. Мы его превратили на минутку в кита, потому что хотели посмотреть, как он выглядит изнутри. 109. А Шебестова добавила: «Мах нашел почки, а я селезенку». 110. Госпожа Кадрножкова страшно рассердилась. 111. Так значит, я выполняю обещание, даю вам беднягу Йонатана, а вы с ним такое вытворяете! 112. Я еще подумаю следующий раз! 113. Однако учительница улыбнулась. 114. Ну, наверное, ничего страшного не произошло. 115. Йонатан в порядке, так что? 116. Главное, что дети интересуются учебой. 117. Мы сегодня утром кита как раз проходили.